

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/570/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013895301
Dátum vydania rozhodnutia:	25.01.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1013895301.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ H. O., bytom B., 2/ V.D. LASSO NEW YORK, družstvo, so sídlom Jozefská č. 15, Bratislava, IČO: 00 678 058, za ktorého koná žalobca 1/ ako konateľ, proti žalovaným 1 / Úrad geodézie, kartografie a katastra, P.O.BOX č. 57, s o sídlom Chlumeckého č. 2, Bratislava, 2/ R. L., bytom Y., žalovaný 2/ zastúpený JUDr. Jánom Falisom, advokátom, Lermontovova č. 14, Bratislava, 3/ A.K., bytom Y., 4/ U. L., bytom Y., 5/ A. H., bytom R., 6/ A. H., bytom R., žalovaní 3/ až 6/ zastúpení JUDr. Valériou Tomášikovou, Poľná č. 9, Slovenský Grob, 7/ J. F., bytom P., 8/ H. F., P., 9/ ROXY Invest, s.r.o., Novinárska č. 510/3, Bratislava, IČO: 35 683 449, 10/ Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie č. 3, Bratislava, IČO: 00 686 930, 11/ Centrum vedecko-technických informácií SR, so sídlom Lamačská č. 8/A, Bratislava, žalovaný 11/ zastúpený JUDr. Jánom Pokorným, advokátom, Anenská č. 1, Bratislava, o neplatnosť právneho úkonu a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 7/2003, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 462/2013, 14 Co 463/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaní 1/ až 11/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 vo výroku I. konanie v časti o vydanie nehnuteľnosti vedenej na LV č. XXXX ako parcely č. 7767 zastavané plochy o výmere 465 m² v katastrálnom území L. žalovanými 3/ až 6/ zastavil, vo výroku II. pripustil zmenu žalobného návrhu v bode 1. týkajúcu sa určenia neplatnosti ďalších kúpnych zmlúv a záložnej zmluvy a v bode 2. týkajúcu sa vydania nehnuteľnosti žalovaným 10/, a to parcelu č. 7767, zapísanú na LV XXXX, v katastrálnom území L. v prospech žalobcov 1/ a 2/, vo výroku III. nepripustil zmenu žalobného petitu rozšírením návrhu o uloženie povinnosti žalovaným 1/ až 9/ zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne neoprávnené obohatenie v sume 575 396 €. Súd prvej inštancie v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca 2/ nebol účastníkom konania, a to do nadobudnutia právoplatnosti uznesenia z 21. januára 2013 č. k. 8 C 7/2003-560 o pripustení vstupu V.D. LASSO NEW YORK,

družstvo do konania. Žalobca 1/ vzal späť svoj návrh na pojednávaní 7. decembra 2012 v časti, v ktorej sa domáhal vydania nehnuteľnosti žalovanými 3/ až 6/, keďže títo už nehnuteľnosťou nedisponovali, a preto súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil a vo výroku II. tohto uznesenia súd zmenu návrhu pripustil. Vo vzťahu k výroku III. tohto uznesenia týkajúceho sa nepripustenia zmeny súd uviedol, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu, preto zmenu petitu nepripustil.

2. Okresný súd Bratislava I uznesením z 15. apríla 2013 č. k. 8 C 7/2003-663 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 30/2001. Súd prvej inštancie v odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 sa rieši otázka dôležitá pre toto konanie, a to určenie neplatnosti prvotnej zo série zmlúv - hospodárskej zmluvy č. 1/1990-EÚ o prevode vlastníctva národného majetku - objektu na E. z 26. marca 1990 medzi žalobcom 2/ a žalovaným 11/, zo zodpovedania ktorej malo byť zrejmé, či žalobca 2/ bol vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Súd poukázal na kompletne vykonané dokazovanie v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a s tým súvisiacu zásadu hospodárnosti a na zabezpečenie právnej istoty strán v konaní.

3. Predmetné uznesenia napadol žalobca 1/ odvolaním.

4. Krajský súd v Bratislave uznesením z 20. decembra 2013 sp. zn. 14 Co 462/2013, 14 Co 463/2013 vo výroku I. uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 odmietol a vo výroku II. uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 15. apríla 2013 č. k. 8 C 7/2003-663 potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia k výroku I. uviedol, že voči tejto časti uznesenia zákon nepripúšťa podanie odvolania (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.), a preto podané odvolanie podľa § 218 O.s.p. odmietol, aj keď sa žalobca 1/ spravoval nesprávnym poučením súdu. Zároveň súd druhej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia k výroku II. dospel k záveru, že konajúci súd jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré prerušil konanie, a preto predmetné uznesenie potvrdil.

5. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie v zmysle § 237 písm. f/, písm. g/ O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu odňatia zákonného sudcu spočívajúcim v zmene senátu, ktorý bližšie v podanom dovolaní nešpecifikovali.

6. Žalobcovia v podanom dovolaní namietali nepredloženie spisu n a odvolacie konanie po podaní odvolania 2. apríla 2013, keď súd prvej inštancie 12. apríla 2013 pojednával vec bez vedomia žalobcov, čím im odňal možnosť konať pred súdom, keďže sa predmetného pojednávania nezúčastnili. Zmätočnosť uznesenia súdu prvej inštancie z 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 vo výroku III., ktorým súd nepripustil zmenu žalobného petitu rozšírením návrhu žalobcu 1/ a následného rozhodnutia súdu druhej inštancie o odmietnutí odvolania, spočívala v účelovom a nepravdivom výklade o zmene návrhu, ktoré nevyplyvalo zo skutkového stavu. V danom prípade ide len o vyčíslenie úžitkov - usus fructus z predmetnej nehnuteľnosti, ktoré nebolo možné v čase podania žaloby. Ďalej dovolatelia poukázali na chybné poučenie žalobcov zo strany súdu prvej inštancie o možnosti podania opravných prostriedkov proti uzneseniu z 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 v časti III. výroku tohto uznesenia. Podľa názoru dovolateľov súdy oboch inštancií nepreukázali relevantnú spojitosť neplatných zmlúv žalovaných 2/ až 11/ s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 24. mája 2005, sp. zn. 15 C 30/2001. Citovaný rozsudok spočíval na bližšie zanalyzovaných vadách uvedených v dovolaní na str. 5 až 10, ktoré mali mať za následok aj zmätočné rozhodnutie o prerušení konania uznesením č. k. 8 C 7/2003-663. S poukazom na nevyhnutnosť tohto rozsudku a prejudikovanie vo veci uznesením súdu prvej inštancie z 15. apríla 2013, sp. zn. 8 C 7/03, dovolatelia navrhli zrušiť uznesenie odvolacieho súdu z 20. decembra 2013, sp. zn. 14 Co 462/2013 a 14 Co 463/2013 a vec vrátiť na ďalšie konanie. Na záver poukázali aj na absolútnu neplatnosť kúpnych zmlúv k nehnuteľnosti vyplývajúcu z trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave sp. zn. 2 To 132/2011.

7. Žalovaný 11/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. apríla

2013, sp. zn. 5 Co 533/2012 odmietol odvolanie V.D. LASSO NEW YORK proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 24. mája 2005, sp. zn. 15 C 30/2001, a preto pominuli dôvody na prerušenie konania 8 C 7/2003.

8. Dovolanie bolo podané písomne 21. marca 2014. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní, ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. PL. ÚS 36/1995].

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1 písm. a/, písm. b/ CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na vysvetlenie je potrebné uviesť nasledovné:

11. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p.

12. Dovolanie žalobcov 1/ a 2/, ktorým je napadnutý výrok I. a II. uznesenia odvolacieho súdu, smeruje proti uzneseniu, ktorý nemá znaky uznesení, proti ktorým bolo dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné. Dovolanie podľa § 239 ods. 3 O.s.p. nie je prípustné, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, súdnych poplatkoch, oslobodení od súdnych poplatkov, prerušení alebo neprerušení konania, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením. Dovolanie žalobcov teda v zmysle § 239 O.s.p. nevyvolalo účinky, ktoré by podľa právneho stavu do 30. júna 2016 umožňovali uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

13. V danej veci by preto dovolanie bolo prípustné, iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V súlade s ustanovením § 242 ods. 1 O.s.p. ukladajúcim dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namietal alebo nie), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Dovolatelia procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p. nenamietali a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

14. Ďalej je potrebné uviesť, že žalobca 2/ odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. 8 C 7/2003-588 nepodal, nebol ani účastníkom konania pred súdom prvej inštancie a v dovolacom konaní týkajúceho sa a nepripustenia zmeny žalobného návrhu žalobcu 1/, keďže súd prvej inštancie až

uznesením z 21. januára 2013 č. k. 8 C 7/2003-560 pripustil vstup žalobcu 2/ do konania (právoplatným 13. marca 2013). Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca 2/ podal dovolanie v časti týkajúcej sa rozhodnutia odvolacieho súdu vo výroku II., ktorým uznesenie z 15. apríla 2013, č. k. 8 C 7/2003-663 o prerušení konania potvrdil.

15. V podanom dovolaní dovolatelia výslovne uviedli len procesnú vadu podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Zároveň v rámci argumentácie namietli aj zmenu senátu, ktorou bolo porušené ich právo na zákonného sudcu, avšak bez bližšieho špecifikovania daného tvrdenia. Uvedenú námietku je možné subsumovať pod procesnú vadu uvedenú v ustanovení § 237 písm. g/ O.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné aj vtedy, keď rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Vzhľadom k zákonnej povinnosti prihliadnuť ex offio na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, dovolací súd skúmal aj zmeny zákonných sudcov v priebehu konania na súde prvej inštancie, ako aj samotné pridelenie veci na odvolacom súde, ktoré žalobca 1/ namietal v odvolacom konaní a s tým súvisiacu sťažnosť z 5. novembra 2013 a dospel k záveru, že predmetná námietka je nedôvodná.

16. K namietanému procesnému pochybeniu je potrebné uviesť, že súd treba považovať za „nesprávne obsadený“ aj vtedy keď nekoná zákonný sudca, resp. zákonní sudcovia (bližšie pozri sp. zn. 5 Cdo 441/2012, resp. nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 136/08). Zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na vecne a miestne príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a rozvrhom práce (§ 3 ods. 3, ods. 4 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Z konštantnej judikatúry Ústavného súdu v Slovenskej republike vyplýva, že právo osoby nebyť odňatý svojmu zákonnému sudcovi nemožno interpretovať až tak extenzívne, aby sa spájalo s osobou jediného sudcu (bližšie pozri sp. zn. II. ÚS 15/96). Okolnosť, či prejednanie a rozhodovanie veci súdom prebehlo v zákonomnom zložení, je povinný súd sledovať z úradnej povinnosti a prípadný nedostatok v zložení súdu je podstatnou vadou konania a dôvodom prípustnosti dovolania podľa 237 písm. g/ O.s.p. V danom prípade sa však táto okolnosť nepreukázala, pričom samotná vôľa žalobcu 1/, aby v konaní rozhodoval iný sudca, ako ten, ktorému bola vec pridelená v súlade so zákonom a rozvrhom práce, nie je relevantná pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

17. Dovolací súd sa vzhľadom na obsah dovolania osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdu (ne)bola žalobcom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup súdu, ktorým znemožní realizáciu tých procesných práv, ktoré účastníkom občianskeho súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

18. Dovolatelia videli vadu tejto povahy (okrem iného) v zmätočnosti rozhodnutí oboch nižších súdov spočívajúcu v účelovom a nepravdivom výklade o zmene návrhu vyplývajúcu z nesprávneho hodnotenia skutkového stavu (vyčíslenie úžitkov - usus fructus z predmetnej nehnuteľnosti, ktoré nebolo možné v čase podania žaloby) a chybného poučenie žalobcov zo strany súdu prvej inštancie o možnosti podania opravných prostriedkov proti uzneseniu z 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 v časti výroku III. tohto uznesenia.

19. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov nie je vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Pokiaľ súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (viď tiež napríklad uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010 a 2 Cdo 29/2011). Ak súd v procese dokazovania nevykoná dokazovanie určitým dôkazným prostriedkom takým spôsobom, ktorý predpisuje zákon,

dochádza k tzv. inej (v § 237 O.s.p. neuvedenej) vade. Takáto vada je síce relevantným dovolacím dôvodom (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), prípustnosť dovolania ale nezakladá (porovnaj napríklad rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 266/2009).

20. Tvrdenie dovolateľov o chybnom poučení uznesenia z 27. februára 2013 č. k. 8 C 7/2003-588 vo výroku III. tohto uznesenia, ktoré síce vychádza z citácie rozhodnutia odvolacieho súdu v danej veci („navrhovateľ sa mal spravovať nesprávnym poučením súdu prvého stupňa“ - strana 3, odsek tretí) avšak nezakladá sa na pravde, keďže súd prvej inštancie v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 7/2003-588 v poučení uviedol, že „proti bodom II a III tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie“.

21. Žalobcovia zároveň namietali, že postupom súdu prvej inštancie sa im odňala možnosť konať pred súdom pre nepredloženie spisu na odvolacie konanie po podanom odvolaní 2. apríla 2013, kedy súd prvej inštancie nariadil 12. apríla 2013 pojednávanie vo veci bez vedomia žalobcov, pričom predmetného pojednávania sa nezúčastnili.

22. Najvyšší súd v tomto smere poukazuje, že dovolateľ H. O. bol prítomný na pojednávaní 26. februára 2013, ktoré súd odročil na 12. apríla 2013 s tým, že prítomní (medzi inými aj žalobca 1/) vzali termín pojednávania na vedomie a neboli následne písomne predvolaní, pričom v zmysle § 51 O.s.p. druhá veta ide o štandardný zákonný postup. Predvolať totiž možno i ústne na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu, na ktorom je predvolaný prítomný. Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník konania nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka (§ 101 ods. 2 O.s.p.). V danom čase žalobca 2/ nebol účastníkom konania (pribatý do konania uznesením z 21. januára 2013, č. k. 8 C 7/2003-560, ktoré v čase konaného pojednávania nebolo právoplatné), a teda sa tento postup na neho ani vzťahovať nemohol. V tejto súvislosti však treba konštatovať, že bez ohľadu na uvedené je jeho zástupcom žalobca 1/ - H. O., ktorý bol prítomný na pojednávaní 26. februára 2013.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky k ďalšej argumentácii dovolateľov o nepredložení uznesenia súdu prvej inštancie na konanie o odvolaní bez odkladu, upozorňuje na ustanovenie § 209 ods. 2 O.s.p. V zmysle citovaného ustanovenia, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu, ktorým súd prvého stupňa nerozhodol vo veci samej, vec sa predloží odvolaciemu súdu pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, len ak by bez rozhodnutia o odvolaní súd prvého stupňa nemohol pokračovať v konaní. Rozhodujúce je teda to, že súd prvej inštancie môže pokračovať v konaní aj bez predloženia veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní proti takémuto nemeritórному rozhodnutiu. Až keď súd prvej inštancie rozhodne vo veci samej, alebo tak ako v danej veci rozhodne o prerušení konania, predloží odvolanie procesného charakteru (rozhodnutie o prípustnosti zmeny žalobného petitu) odvolaciemu súdu spolu s odvolaním proti rozhodnutiu o prerušení konania (väčšinou však meritórному rozhodnutiu) na účely vyjasnenia otázok dôvodnosti prerušeného konania, ktoré je nevyhnutné pre potreby súdu prvej inštancie. Tým sa minimalizuje opakované predkladanie veci odvolaciemu súdu, čím sa odstráni zbytočné predkladanie veci odvolaciemu súdu.

24. Ďalšou argumentáciou dovolateľov týkajúcou sa znátočnosti a väd konania vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001 a odkazom na trestné konanie sa dovolací súd v rozsahu jeho prieskumnej povinnosti nezaoberal. V tejto súvislosti je treba poznamenať, že vzhľadom na vyjadrenie žalovaného 11/ (v bode 7. tohto uznesenia) o právoplatnom skončení veci vedenom pod sp. zn. 15 C 30/2001, pre ktoré bolo konanie prerušené, dovolatelia v tejto časti namietajú posúdenie otázok, ktorými správnosť výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu nemožno ani ovplyvniť.

25. Z dôvodov uvedených vyššie (viď 12. až 24.) dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcov, ktoré je procesne neprípustné, nie je možné meritórne preskúmať (§ 470 ods. 2 CSP), a preto najvyšší súd ich dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

26. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

28. V časti výroku o trovách dovolacieho konania rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.